

به بهانه تعطیلی دو هفته ای آذر ۹۹

کرونا و دشواری معيشت کارگران و گسترش بیکاری در ایران

امیرجواهری لنگرودی

این پرسش اساسی برای جامعه سرگردان کارگری و بیکاران ما مطرح است: تکلیف میلیون‌ها نفری که به دلیل رکود اقتصادی از انتهای سال گذشته تا به امروز، گروه گوره بیکار شده اند یا خواهند شد، چیست و چه کس و کسانی پاسخ گویند؟ دستیابی بدین پاسخ به کنکاش خبرهای روزشمار کارگری هفته انجامید که با هم مروری بدان خواهیم انداخت.

ایران امروز به مرحله سوم پیشرفت اپیدمی کووید۱۹ رسید و این ویروس همواره در جای جای کشور مرگ می‌آفریند و همین مرگ روز افزون روزانه، حاکمیت اسلامی را بعد از دوره طولانی مقاومت در مقابل ویروس و پذیرش مرگ حق است و به هیچ گرفتن زندگی مردم، سرانجام آنچه از شهر مقدس قم به دیگر شهرها سرازیر شده بود، دولت روحانی را برآن داشت که در برابر بحران عظیم و فلاتکت بار اقتصادی عقب نشینی کند و به نوعی بعد از وضع برخی جریمه تراشی‌ها و نتیجه نگرفتن از آن، سرانجام مردم را طی بخشنامه ای به خانه نشینی و بدارد.

در چنین موقعیت کرونایی روزشمار کارگری هفته ما را دربرابر اخبار بیکارشدن‌های عدیده ای جای می‌دهد ازجمله:

در چنین موقعیت کرونایی روزشمار کارگری هفته ما را دربرابر اخبار بیکارشدن‌های عدیده ای جای می‌دهد ازجمله:

* فعالیت معدن سنگ کردآباد تفت با ۵۰ کارگر متوقف شد.

* بیکاری ۸۰ کارگر صنایع بهداشتی ایران «بوزن» با انتقال کارخانه.

* وضعیت نامشخص ۱۲۰ کارگر کارخانه پسماند زباله در اهواز/ تلاش برای دریافت شش ماه مطالبات معوقه

* آخرین نفس‌های بزرگترین تولیدکننده سازه‌های فولادی/ بانک‌ها "ایرکست‌شاونبرگ" را به تعطیلی کشاندند/ از میان رفتن ۱۵ میلیون بورو پروژه/ اخراج ۱۰۰ کارگر و پرداخت نشدن ۱۱ ماه حقوق

* "بیکاران" گرفتار در کوره راه بیمه بیکاری/ تامین اجتماعی دلوپیس است، بیکاران دلوپیس‌تر!

* بزرگترین «نه» پیش روی متقاضیان بیمه بیکاری/ ماهیت حمایتی قانون با تیغ تفسیرهای متناقض از میان رفته/ کاستی‌های قانون به وضوح نمایان شده است.

* مجوز تعطیلی واحدهای صنعتی در استان تحت هر شرایطی ممنوع است.

* تسهیلات و تخفیفات را مجددًا احیا و ابلاغ کنید/ احتمال بیکاری ۴ هزار کارگر قنادان.

* نرخ بیکاری واقعی ۲.۵ برابر آمار رسمی است.

* قاچاق موجب تضعیف و تعطیلی تولید و گسترش بیکاری می‌شود

* ۱۵۰ کارگر نساجی مطهری با اتمام قرارداد کار بیکار شدند

* سرداشت با ۲۳ درصد بالاترین نرخ بیکاری را در آذربایجان غربی دارد

- پرداخت تمام معوقات بیکاری در آذربایجان شرقی / نرخ بیکار در استان پایین تراز متوسط کشوری
- شادگان با وجود مزارع نیشکر و چاه نفت بیکاری ۴۵ درصدی دارد / خوزستانی‌هایی برای کار مهاجرت می‌کنند
- حق بیکاری کارگران را در دوران کرونایی بدھید / کارگران صدقه نمی‌خواهند، حق شان را بدھید
- نهادهای حمایتی دست کارگران ساختمانی را در پوست گردو گذاشتند / "کرونا" چگونه ضعیفترین قشر درآمدی را مهجور کرد؟
- بیکاری کارگران از بی‌پولی آنها خطرناک‌تر است / انتظار خرید از مردم نداریم / هیچ زمینه‌ای برای صادرات کفش وجود ندارد.

* کارخانه تولید مواد بهداشتی بوزنہ در اهواز و عدم انتقالش توسط گروه صنعتی گلنگ، برای ادامه کارش و عده داده شد.

* در نشست ستاد رفع موانع تولید اعلام شد؛ ۹ هزار واحد صنعتی غیرفعال هستند / ۱۰ سال از توقف تولید در ۱۳ درصد واحدها می‌گذرد.

* تعطیلی دو هفته‌ای تهران در آستانه تصویب / تکلیف کارگران چه می‌شود؟!

* بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار شغل با مشکل دریافت بیمه بیکاری مواجه هستند.

* بیکاری ۸۰ کارگر صنایع بهداشتی ایران «بوزنہ» با انتقال کارخانه:

* علیرغم وعده و وعیدها امنیت شغلی و معیشتی صدھا کارگر کارخانه کیان تایر در هاله از ابهام قرارداد.

* کارگران اخراجی کارخانه آب معدنی داماش برای پایان دادن به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی، همچنان در اعتراض اند.

* مسئولان طراز اول کشور و استان چهارمحال و بختیاری با صدھا کارگر اخراجی کارخانه برفاب ، مرتبا بازی و بازی می کنند .

* حقوق های معوقه کارگران اخراجی راهداری و حمل و نقل جاده‌ای قزوین پرداخت شد ولی از بازگشت بکار آنها خبری نیست.

* جمعی از کارگران کشت و صنعت کارون(میرآب) نسبت به عدم تبدیل وضعیت، وارد دومین روز تجمع اعتراضی خود شدند.

* بار محدودیت‌های کرونایی بر دوش کارگران سنگینی می‌کند؛ تعطیلی شهرها با «کارگران» چه می‌کند؟ / نه «بیمه» داریم نه «شغل!».

* تلاش بی‌نتیجه کارگران صنایع غذایی «رُزبشار» برای بازگشایی کارخانه / مسئولان کمک کنند.

نگاهی هر چند گذرا به سر تیر خبرهای روزشمار کارگری ما را در برابر این پرسش اساسی قرار می‌دهد ، این حد مشکلات برشمرده فصل مشترکات بیکاری در ایران را طی یکی و دوهفته در شرایط سخت کرونایی که مرگ ناشی از آن هم جان، هم امنیت شغلی آنان را با عدم بیمه بیکاری و بیمه درمانی

روب رو می‌کند، سختی جانکاهی را پیش پاس نیروی رنج و کار جامعه ما می‌نهند. در ادامه زندگی و گزینش بین نان و جان، طبقه بیکاران ایران که کارگران دیروزاند، به دست آوردن نان و آوردن آن بر سر سفره را بر می‌گزینند !